

Három millió korona a menekülteknek.

(A »Zeit« támadása és a hivatalos adatok. — Beszélgetés Harrer Ferencz tanácsnokkal.)

A *Zeit* mai számában levél alakjában *Ein Siebenbürger Sachse* aláírással megtámadja Budapestet, azzal vádolván a magyar székesfővárost, hogy erdélyi testéreinkről nem gondoskodik megfelelő módon, a vagyonukat elveszített menekülteket nem segíti és hiába tolonganak százával a parlament előtt, nem jutnak támogatáshoz. Ugyanabban a levélben citálja *Szterényi József*nek, Brassó város országgyűlési képviselőjének a képviselőházban elmondott ismert beszédét, a melyben az orosz foglyok helyzetét és segélyezését sokkal kedvezőbbnek mondja, mint az erdélyi menekülteket.

A támadás, szubjektivitása daczára, alkalmas lehet arra, hogy a külföldön Budapest közönségét olyan színben tüntesse fel, mintha a szerencsétlen erdélyiekkel könyörtelenül bánt volna. Éppen ennek a vádnak a megdöntésére felkerestük *Harrer Ferencz* dr. székesfővárosi tanácsnokot, az Erdélyrészi Menekültek Központi Irodájának vezetőjét és megkérültük, boosítsa rendelkezésünkre az erdélyi menekültek segélyezésének hivatalos adatait.

A tanácsnok ur a következőkben volt szíves tájékoztatni:

— Eddig mindenki, a ki a fővárcsnál jelentkezett és igazolta, hogy menekült, ugy maga, mint családja minden tagja számára megkapta a napi két korona államsegélyt, a tömegszállításokon elhelyezettek pedig két koronánál nagyobb értékű ellátásban részesültek és ingyen lakást kaptak. Három hétig tartott ez az állapot, a melyet azonban most már különböző okok miatt meg kellett változtatni. Sok illetéktelen jelentkezés, a vidéken már elhelyezettek tömeges felszivárgása a főváros lakásvizonyait és közéletét kezdte annyira megterhelni, hogy bizonyos rendet kellett megszabni az erdélyi menekültek jövő sorsát illetőleg. Ezt a rendet a belügyminiszter rendelete határozta meg és azt a főváros igyekszik a legméltányosabb formák között életbe léptetni.

— A rendelet igen helyes tendenciája az erdélyiek foglalkoztatása volt, és mintán megfelelő munkaalkalom bőven áll rendelkezésre, minden menekült a körülményekhez és viszonyokhoz képest kedvező existenciát biztosíthat magának hontalansága idején. A főváros azonban gondoskodik továbbra is mindenkiről, a ki ellátva nincs. Sőt a méltányosság legszélső határáig elment, a mikor elhatározta, hogy ha egy család egy vagy két tagjának keresménye nem elegendő a család fenntartására, a család többi tagja továbbra is megkapja a napi két korona államsegélyt.

— A főelv azonban éppen a rend érdekében az, hogy mindenkiről a telepítési helyükön gondoskodnak.

— A fővárosba menekültek között eddig félmillió koronánál nagyobb értékű ruhát és cipőt osztottunk ki, a melynek költségét a társadalom gyűjtötte össze. Legújában a ruhával való ellátás gondját is az állam vállalta. Ezenkívül az államsegély mellett társadalmi tegélyben is részesítettük a menekülteket, a kik között ezen a czimen százötvenezer koronánál nagyobb összeget osztottunk ki készpénzben, de a központi iroda segélyezésén kívül különböző társadalmi charitativ intézmények is segélyezték a menekülteket. A társadalom áldozatlanságából naponta 1065 menekült részesül ingyen ebédben, a mi három hétig még biztosítva van, azontul pedig a főváros önköltségi áron gondoskodik a menekültek számára tisztességes, jó ebédről. Nem említettem azt a rögtöni segélyt, a melyet a pályaudvarokon, a megérkezés pillanatában osztott ki a főváros. Ez is meghaladja az 50.000 koronát. Ugyanakkor magánosok és társadalmi intézmények külön is tekintélyes összeggel támogatják a menekülteket.

— Ingyen fuvaroztuk a tömegszállításokra és elköltözésükkor vissza a menekültek holmiját. Ingyen orvosi segély és orvoság állott rendelkezésükre.

— Az erdélyi menekültekről a főváros minden tekintetben áldozatkészen és hazafias, testvéri szeretettel gondoskodott.

A tanácsnok ur felvilágosításához a magunk információit is hozzáfűzzük.

Az az összeg, a melyet a Budapestre menekültek az államsegélylyel együtt felvettek, jóval meghaladja a két millió koronát, de ha ehhez hozzászámítjuk a különböző társadalmi intézmények segítésére, az erdélyiek között Budapesten három hét alatt széjjelosztott összeg körülbelül három millió korona.

A Sztérynyi beszédére való hivatkozással kifogásolt napi 2 korona államsegély nem jelentett annyira jelentéktelen támogatást, mint a hogyan a *Zeit* beállítja, mert a menekült családjának minden tagja, még a gyermekek is fejenként 2 korona napi államsegélyben részesültek. Ha egy családot átlagosan 5 taggal számítunk, ez havi 300 koronát jelent. Sok ezer küzködő államhivatalnok, magántisztviselő és alkalmazott egész napi munkájának eredményeképp sem kap 300 korona havi fizetést. A harcztéren küzdő hőseink itthon hagyott felesége és gyermekei pedig sokkal kisebb, aránytalanul kisebb hadisegélyben részesülnek.

A *Zeit* tehát rossz ügyet szolgál, ha meggyőződés nélkül hamis vádakkal illeti a fővárost.